

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXIX. Non surrexit, inter natos mulierum, major Joanne Baptistâ. Matth.
c. 11. v. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

ac turpiter eversam? certè, qui amaro in MARIAM animo, ac pertinaci inhæsione, similibus dicterijs Virgineum hoc Templum invaderet, haud dubiè commeritas dare pœnas suo tempore cogeretur: præterquam, quod à montibus excelsis, quorum nomine gravissimos Patres, ac Doctores intelligo, ingenti sententiarum, ac rationum, pro illibata concep-

tione pugnantium, pondere penitus obrueretur.

§. 7. Anagramma.

SCaLa, ab ADAMI IVgo 616.
absolVta.

Scala aurea! Te non premit jugum Adami.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIX.

§. I. Scriptura.

617. Vna Ioanne Major, non Caudens, nec sVrgens.

Matth. c. 11. v. 11. *Non surrexit, inter natos mulierum, major Joanne Baptista.*

Luc. c. 22. Matt. c. 16. **M**agna olim inter discipulos Christi exorta est controversia, in eo consistens: *Quis eorum videretur esse major?* ut enim D. Vincentius Ferrerius existimat: primatum ambiebat Petrus, utpote ab ipso Salvatore, caput Ecclesiæ constitutus, cui dictum: *Tu es Petrus, &c.* Andreas majorem se cæteris autem bat, quod primus Christi esset discipulus, ante Petrum ad Apostolatum vocatus: cuius operâ demum & ipse Petrus ad Christum fuisse adductus. Joannes virginalem allegabat castitatem, ac amorem Christi in se extraordinarium, utpote qui se solum, in ultimâ cœnâ, in sinu recumbere sit passus. Reponebat econtra Joanni Jacobus major, jus primogeniturae, ætatisque prærogativam: cedere proinde minorem oportere majori. Thadæus, Simon, & Jacobus minor, præcedentiam urgabant, eò quod nepotes existerent ex

primâ sorore Virginis MARIAE. Mat- S. Vinc. Ferrer.
thæus majorem se cæteris rebatur, ob Serm. 2.
aurum, & argentum pro Christo ab- fer. 3. post
dicatum; cum priorum nullus, nisi Dom.
lacera retia, & hamos exiles reliquif- Quad.
set. Philippus major esse volebat,
eo quod à Christo ipso diu inquisitus,
tandem inventus, & ad sequelam ejus
sit invitatus: ad suamque instantiam,
panes fuerint multiplicati. Bartholo-
mæus genus allegabat Regium, quo
esset ortus: decere porrò pescatores
non altum sapere, sed retia sua sub-
ijcere Purpuræ. Thomas gloriabat-
tur, se Legis peritum, & Doctorem:
decere proinde, ut rudibus pescatori-
bus præiret. Ipse denique proditor
Judas loculos monstrabat turgidos,
ex quibus reliqui omnes alerentur.
adeò nimis illi contenderant, quis
eorum esse major videretur? Similem
prorsus quæstionem & ego, in præ-
sentî, moveo, quis nimis, non
inter Apostolos duodecim, sed inter
omnes omnino natos mulierum major
habendus? Resolvit quidem quæsti-
onem hanc ipsum Divinæ veritatis
oraculum, dicendo: *Non surrexit inter
natos mulierum major Joanne Baptista.* Sed
quid? Ergo Joanes major erit ipso
etiam Christo? nunquid enim & hic
à muliere natus est? Absit illud: in-
telli-

telligentus est enim loqui de ijs, qui de muliere, suscepto semine, non qui de Virgine, ex virtute Spiritus Sancti, nati sunt: ita enim explicat magnus Ecclesiæ Doctor Hieronymus, dum ait: *His igitur præfertur hominibus, qui de mulieribus nati sunt, & de concubitu viri, & non ei, qui est ex Virgine, & Spiritu Sancto.* Sed hoc ipso novum exoritur dubium: Ergo saltem Joannem esse Beatissimam Virginem MARIA majorem, dicendum erit: eò quod ambo nati sint de muliere non Virgine, & virtute humanâ: verum id nemo afferere præsumat; cùm fuerit illa Joaine, & simul omnibus Sanctis, merito, & Sanctitate major, attestante id D. Andreâ Cre-

de Laud. Virg. tensi: *Excepto DEO, sola est omnibus major.* quomodo ergo supradicta incre-

atæ Sapientiæ verba verificari poterunt, quibus falsum subesse non potest:

Videtur autem mihi, hoc ipso encomio, immaculata potius B. Virginis Conceptio deprædicata, quam Baptista excellentia celebrata: quid enim sibi vult terminus: *surrexit*, quare non dictum potius: *inter natos mulierum non est natus, non est ortus, non venit in mundum?* cur dicitur: *non surrexit major?* sciendum igitur, quod *surgere* præsupponat *cadere*: neque de terrâ aliquis surgit, quin prius ceciderit; hinc cùm non surrexerit major Joanne Baptista, id de MARIA intelligendum erit, quæ sola, post Christum, Joanne major extitit, vel ideo non surgens, quia nunquam in originale cecidit. Perpendit nimis tamen MARIA, quam nullus peior sit morbus, morbo caduco, & nullus magis caducus, quam peccatum, quo non humana tantum, sed Angelica quoque natura collisa est, lachrymante Prophetâ:

Quomodo cecidisti Lucifer, qui manè oriebaris? cecidit de Cœlo Lucifer: cecidit de Paradiso Adam: uterque peccato. Sola igitur inter Adami posteros, *inter natos mulierum*, non surrexit MARIA, de qua Joannes: *Stabat juxta Crucem JESU, Mater ejus.* ut adeò si quæramus: quid in hoc mundo fecerit

*Isai. c. 14.
v. 12.*

c. 19. v. 25.

Virgo? nil sit aliud respondendum, quam: *stetit.* quid in conceptu? stetit. quid in ortu? stetit. quid in morte Filii? stetit. verbo, *stabat* una, toto orbe cadente, etiam ipso magno Joanne Baptista. quis ergo non videt, *internatos mulierum*, ipso etiam magno præcursore, MARIAM majorem esse? Celebret modò Chrysostomus dignitatem Baptiste, his verbis: *Cum ad nos advenisset Redemptor nostri generis, venit protinus ad suum amicum Joannem, dum adhuc esset in ventre matris: quem cum ex utero, in uterum aspexisset Joannes, terminos naturæ concutiens, exclamat: Video Dominum, qui naturæ impo-suit terminos: celebrabo ego potiori jure MARIAM;* cùm enim nondum ad nos advenisset Redemptor generis humani, venit tamen protinus ad illam, tanquam amicam suam dilectissimam, Matremque futuram, non tantum, dum ea adhuc esset in ventre matris, sed quamprimum, per Conceptionem, ventrem matris subire datum est. Fuerit Baptista Joannes Prophetarum maximus, qui, quem cæteri promitterebant, ipse digito monstraret: fuit tamen illo Prophetis MARIA major, quæ eundem & concipere, & mundo parere, & casto pectori adstringere, nunquam non est ausa. Ille præcursor est Domini, quem ista secum detulit: ille *gratia* vocatur, hæc *plena gratiâ*: ille vox, à DEO missa in hunc mundum, hæc vox, ex ore Altissimi profecta, *Verbum bonum*, ut Conceptu LVI. vidimus: ille est *vox clamantis*, hæc vox amantis: ille loquela Parenti, hæc Verbum Patri extorsit. ut proinde juremeritò, si DEI præsentia Joannem sanctificavit in utero, hodie dignius pietas Ecclesiæ (ob majorem, omni vicinitate, Matris cum Filio conjunctionem) hanc ex utero præservatam agnoscat: si illum adjuvit, ut *surgeret*, verius istam credat sustinuisse, ne *cadere*. verbo, ut verè MARIA à nobis dicatur, *una Joanne major*, nunquam surgens; quia nunquam cadens. Utinam & nos, qui non per originale tantum, sed per

per actualia etiam peccata, frequenter cecidimus, mediante in immaculatam Virginem devotione, serio tandem surgamus!

§. 2. Authoritas.

618. S. SophronIVs, DeIparæ pVrè ConCeptæ aMator.

1. *Bene gratiâ plena nominatur; quia cæteris per partes datur, MARIAE vero tota se infudit gratia plenitudo: & ideo immaculata; quia in nullo corrupta. verè hortus deliciarum, in quo confita sunt universa florum genera, & odoramenta virtutum, sive conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi. fons signatus totius sigillo Trinitatis, ex quo vita fons manat, in cuius lumine videbimus lumen.* Serm. de Assumpt.
2. *Quidquid in eâ gestum est, totum puritas, & simplicitas, totum gratia, & veritas fuit.* Ibidem.
3. *Ex inviolabilitate, & Virginali sanguine, Sanctæ, atque immaculata Virginis MARIAE, Verbum est incarnatum.* Epist. ad Sergium Patriarch. Constantinop.
4. *CHRISTUS in manifestissimum omnipotens Divinitatis sui indicium, & argumentum, Virginem, ex qua prodijt, integrum, incorruptamque conservavit.* Orat. in Christi Natal.

§. 3. Ratio.

beatIVs est Dare, qVàM aCCIperere.

Juxta Apost. Act. c. 20. v. 35. *Beatus est magis dare, quam accipere, & ut Syrus dicit: Beator, vel melior est ille, qui dat, quam qui accipit.* & S. Aug. l. 3. contra Maxim. c. 14. Quia dare signum est abundantia, accipere vero signum est egestatis. Sed si Beata Virgo semel contraxisset peccatum originale, plus illa dedisset Christo, Filio suo, quam ea ab illo accepisset. Ergo major tunc abundantia, & liberalitas, forsque beator fuisset in Matre, quam in Filio, quod tamen ne-

mo facile dixerit. Min. Prob. Christus eligendo sibi Matrem, simul ab eâ accepit totam suam carnem, & corpus, ex Virgineo sanguine formandum, & hypostaticè unendum Verbo Divino: illa autem si contraxisset peccatum originale, accepisset corpus, & animam turpī maculā infestam: accepisset esse inimicam DEI, & vile dæmonis mancipium. Sed hoc ipso minus accepisset, quam dedisset: imò respecti nihil accepisset; quia Scriptura, & SS. Patres rationem formalem peccati, per terminos negativos, v. g. *tenebras, umbram, nihil,* &c. explicant. Ergo plus dedisset Christo, quam accepisset: consequenter beatior fuisset. Hoc autem dici non potest. Ergo dicendum, nunquam eam contraxisse peccatum originale.

§. 4. Historia.

In Corpore Ioannis à CrVCe, IMago ConCeptionis 620. ConspICata.

Jannes à Sanctâ Cruce, Illustrissimum illud Carmelitanæ Familiae lumen, ejusdemque Eliani Ordinis, post Sanctam Matrem Theresiam, Parens, ac propagator zelosissimus, Sanctitate non minus, quam frequentium miraculorum gratiâ insignis, cum omnia per annum Festa, ea præsertim, quæ Beatissimam DEI Genitricem concernunt, summâ devotione peragere consuevisset, singulariter tamen præ reliquis studio, Solenne sibi quotannis voluit Festum Immaculatae Conceptionis: In cuius singularis obsequijs gratam remunerationem, Virgo Beatissima non tantum pluribus illum in vitâ gratijs cumulavit, verum insuper, post vitam beatè clausam, in membris ejus, non sine miraculo, purissima Conceptæ sine labe Virginis Imago apparuit, in evidens Divini super hoc obsequio beneplaciti testimonium, & validum apud posteros, ejusdem immaculatae Concep-

Qq 3

cep-

ceptionis argumentum. *Marracius*
cap. 37. *Fundat Marian.*

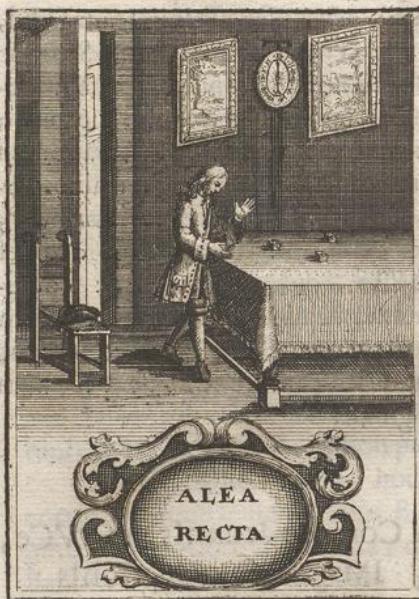
Angelus terrestris, Divinæ contemplationi vacans, omnibus Cœli injurijs expositus, sine ullo propè alimento, ac sommo, per ipsos octoginta annos stetit, ac immobilis persistit. *Portentum sœculorum verissimum!* ut eum vocat Cornelius in c. 8. *Isaiae*, ad quem, tanquam spectaculum hæc tenus inauditum, turmatim concurrere Persæ, Armeni, Medi, Scythæ, Æthiopes, Reges, ac Principes, omnes Sanctitatis hoc prodigium admirabundis oculis aspicientes, desideratamque Benedictionem pro voto reportantes. *Baronius ad Annun. Christi 432.*

Quòd si totus obstupuit Orbis miram hanc Stylitæ persistentiam, in editâ illa columnâ: quidnî magis ille obstupescat, **MARIAM** sine omnî maculâ conceptam? editam enim verò columnam nemo negaverit, sublimissimam illam Divinæ præservationis gratiam, cui Virgo hæc per omne vitæ suæ tempus, imò in ipso jam conceptionis momento, firmissime institit, à terrâ penitus sejuncta, medias inter injurias Cœli, ob originale peccatum lacesiti, sola inconcussa; quia sola immaculata. Verissimum portentum sœculorum; quia à sœculis inauditum sœculorum negotium. Si igitur tantus factus est gentium concursus, ad intuendum, ac pro obtainendâ Benedictione implorandum Stylitam illum: quis non concurrat, ad contemplandam potius frequenter, suâ in Imagine, Virginem immaculatam, maternamque ab illâ benedictionem devotis precibus calidissimè efflagitandam?

§. 6. Antiquitas.

622. PersIstentIa StIJIltæ, In eDItâ CoLVMnâ.

Totum orbem, quâ latè patet Oriens, obstupefcit eximiæ Sanctitatis, ac admirandæ mortificationis Simon ille, dictus communiter Stylita, dum (Theodosio juniore imperante) novâ, ac prioribus sœculis inauditâ vivendi formâ, à terrâ totus sejunctus, editam columnam, triginta sex (vel, ut alij volunt, quadraginta) cubitos in altitudine habentem concendit, in eâque velut

Det numerum quemicunq; velit, tamen alea semper,
Quoquò jaetetur, non nisi recta cadit.
Conceptum obserua! Vitam meditare MARIE!
Cerne obitum! semper theslera recta cader.
*Nunquid est cor tuum rectum cum corde meo, si-
ent cor meum cum corde tuo?* 4. Reg. c. 10. v. 15.

§. 7. Anagramma.

TV, Mero DeI ConsILIO, sIne orIgInALI !

Tu merâ Divinâ ope, immaculata regnas!
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De

623.